

Η Ιερά Μητρόπολη Γερμανίας στην Ημέρα Μνήμης για τους αναπήρους-θύματα του χιτλερικού καθεστώτος

/ [Πεμπτουσία](#)

Μια άκρως ενδιαφέρουσα συζήτηση και προσωπική εξομολόγηση του πρώην Ομοσπονδιακού Υπουργού Οικονομικών και νυν επιτίμου προέδρου του Χριστιανοκοινωνικού Κόμματος της Βαυαρίας (CSU) στον Πρωτοπρεσβύτερο Απόστολο Μαλαμούση.

Στις 26 Ιανουαρίου 2018 η Βαυαρική Βουλή και το κρατικό Ίδρυμα Βαυαρικών Στρατοπέδων Συγκέντρωσης, τέλεσαν στη πόλη της Βαυαρίας Ούρσμπεργκ (Ursberg) την Ημέρα Μνήμης για τους ανθρώπους - θύματα του Χίτλερ-που δολοφονήθηκαν επειδή είχαν σωματική, ή πνευματική και ψυχική αναπηρία.

Επίσημοι ομιλητές ήταν η πρόεδρος της Βαυαρικής Βουλής κ. Μπάρμπαρ Σταμ, ο πρόεδρος του Ιδρύματος Βαυαρικών Στρατοπέδων Συγκέντρωσης, πρώην βαυαρός υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Καρλ Φρέλλερ, ο υπουργός εσωτερικών της Βαυαρίας κ. Γιοαχίμ Χέρμαν, και ο πρώην Ομοσπονδιακός Υπουργός Οικονομικών και νυν επίτιμος πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος της Βαυαρίας (CSU), κ. Δρ. Τέο Βάιγκελ.

Παρέστησαν οι επιζώντες του ολοκαυτώματος, ο Γερμανός κ. Γκρούπε και ο Λιθουανός κ. Ναόρ, υπουργοί, νομάρχες βουλευτές της βαυαρικής Βουλής όλη η γυναικεία μοναστική αδελφότητα του Αγίου Ιωσήφ, που διακονεί το ίδρυμα, μαθητές και μαθήτριες του γυμνασίου κ.α.

Η τελετή Μνήμης περιελάμβανε δύο επί μέρους εκδηλώσεις

α) κατάθεση στεφάνων στο «Μνημείο της Ευθανασίας», όπως αποκαλείται, στον προαύλιο χώρο της Μονής του Αγίου Ιωσήφ και

β) ομιλίες, προβολή βίντεο-ντοκουμέντο με τα τραγικά γεγονότα και χορωδιακή παρουσίαση των αναπήρων του ιδρύματος, στην αίθουσα τελετών του σχολικού συγκροτήματος.

Ο πρωτοπρεσβύτερος Απόστολος Μαλαμούσης προσκλήθηκε από τους διοργανωτές να παραστεί στη Ημέρα Μνήμης. Όταν έφθασε στον χώρο τελετής, στη πόλη Ursberg , επισκέφθηκε πρώτα τον ιερό ναό του ιδρύματος, όπου με έκπληξη είδε ότι μέσα στο ναό παρευρίσκετο μόνος και προσευχόμενος ο πρώην Ομοσπονδιακός Υπουργός Οικονομικών και νυν επίτιμος πρόεδρος του Χριστιανοκοινωνικού Κόμματος της Βαυαρίας (CSU), κ. Δρ. Τέο Βάιγκελ.

Στην άκρως φιλική συζήτηση που ακολούθησε εντός του ναού (λόγω και της πολυετούς γνωριμίας) ο κ. Βάιγκελ εκμνηστηρεύθηκε με ιδιαίτερη συγκίνηση στον π. Απόστολο ένα «βάρος» που είχε στη συνείδησή του, σχετικά με τα όσα συνέβησαν στο ίδρυμα αναπήρων και το οποίο είχε την ακόλουθη ιστορική προέλευση, διαδρομή και επίδραση στη ζωή του. Η προσωπική του μαρτυρία είναι η ακόλουθη.

Γεννήθηκα το 1939 σ'ένα

διπλανό χωριό που απέχει δύο μόνο χιλιόμετρα από την πόλη Ursberg, το ίδρυμα αναπήρων και τον ιερό ναό που βρισκόμαστε τώρα. Στον ναό αυτό βαπτίστηκα και υπηρετούσα ως παπαδάκι στις ιερές ακολουθίες. Μετά τον πόλεμο επισκέφθηκα το δημοτικό σχολείο σ' αυτό εδώ το ίδρυμα. Από κανένα δεν άκουσα και δεν έμαθα για τις ναζιστικές θηριωδίες που έλαβαν χώρα από το 1940 μέχρι το 1945 στο χώρο αυτό, που είμουν και ζούσα κάθε μέρα. Ούτε οι δάσκαλοι, ούτε ο καθολικός ιερέας, ούτε οι μοναχές, ούτε και οι γονείς μου και οι συγγενείς μου, μίλησαν σχετικά. Όλοι οι κάτοικοι απέκρυπταν επιμελώς τα γεγονότα αυτά, δεν είθελαν να μιλήσουν. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα το να μην υπάρχει για πολλά χρόνια μια αξιοπρεπής τιμή και μνήμη των αναπήρων θυμάτων. Πολύ αργότερα έμαθα για τα θύματα των αναπήρων. Η συμπεριφορά των κατοίκων, των γονέων μου και όλων όσοι ζούσαν τότε και γνώριζαν τα τραγικά γεγονότα και δεν μιλούσαν, με πληγώνει ιδιαίτερα, δεν μπορώ να τους δικαιολογήσω. Αυτό με βαραίνει συνειδησιακά και για το λόγο αυτό δέχθηκα να εκφωνήσω στη σημερινή Ημέρα Μνήμης τον επίσημο λόγο, ως αποκατάσταση της αδικίας απέναντι στα θύματα και ως φόρο τιμής.

Στην επίσημη ομιλία του στην Ημέρα Μνήμης ο κ. Βάιγκελ αναφέρθηκε στο ιστορικό, σκιαγραφώντας τη ζωή μερικών θυμάτων και την τότε συμπεριφορά της βαυαρικής κοινωνίας.

Σύντομο ιστορικό

Στη πόλη Ούρσμπεργκ της Βαυαρίας η ρωμαιοκαθολική εκκλησία έκτισε τον 19ο αιώνα ένα μεγάλο κέντρο-ίδρυμα αναπήρων, με χώρους μόνιμης διαμονής και διάφορα εργαστήρια απασχόλησης τους, εφόσον οι λιγοστές τους δυνάμεις,

σωματικές και πνευματικές, το επέτρεπαν.

Την όλη εργασία και ανιδιοτελή προσφορά προς τους αναπήρους την προσέφεραν νυχθημερόν οι μοναχές του Αγίου Ιωσήφ (τάγματος του αγίου Φραγκίσκου), που έχουν τη μοναστική τους αδελφότητα σε Ιερά Μονή, στον ίδιο χώρο.

Για τον Χίτλερ οι ανάπηροι ήταν παράσιτα της κοινωνίας και έπρεπε να εξαφανιστούν από προσώπου της γης. Το απάνθρωπο κυνικό σύνθημα του ναζιστικού καθεστώτος για τους ανάπηρους ανθρώπους ήταν: «Όποιος εμποδίζει (εκριζώνει) τα παράσιτα, προωθεί τα άλλα που έχουν αξία».

Το 1940 ζήτησε το ναζιστικό καθεστώς από την προισταμένη-ηγουμένη του μοναχικού τάγματος και του ιδρύματος να παραδώσει τους φακέλλους με τα προσωπικά στοιχεία των αναπήρων του ιδρύματος. Η Ηγουμένη Κατερίνα αρνήθηκε να εκτελέσει την εντολή, παρά τούτα όμως οι ναζιστές πήραν δια της βίας πάνω από 500 ανάπηρους, μεταξύ αυτών και παιδιά και τα μετέφεραν σε στρατόπεζα εξόντωσης. 379 ανάπηροι από το ίδρυμα αυτό βρήκαν φρικτό θάνατο.

Σήμερα αυτό το εκκλησιαστικό ίδρυμα των αναπήρων έχει παραρτήματα σε 30 πόλεις της Βαυαρίας και καλύπτει της ανάγκες 4 χιλιάδων αναπήρων.

